

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á déla
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.

(473.)

Vol. 21.

satellite 1-416

Thursday,

February 10,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Geozvěsti

V povědomí národa a hlavně snad díky spisovateli Eduardu Bassovi se spojují maringotky s cirkusem. Já sám jsem měl příležitost žít téměř tři roky v maringotce. Bohužel ne s cirkusem, ale s vrtnými soupravami. Nejprve jsme hledali v severovýchodních Čechách poblíž Lomnice nad Popelkou vodu, pak v okolí Žatce a Slaného uhlí.

Nepanovali zde jako v dobách Petra Bezruče uhlobaroni, ale generální ředitel Kropík. Mystická postava, která sídlila někde v Praze - Holešovicích. Do těch jsem se dostal služebně pouze dvakrát. Po prvé, když jsem se zaprodal národnímu podniku *Geoindustria*. Po druhé, když jsem se z vazalských služeb chtěl vykoupit, což bylo mnohem těžší, protože byla šestiměsíční nebo dokonce devítiměsíční výpovědní lhůta. Výhodou pobytu v maringotce bylo, že se pracovalo buď od pondělí pouze do čtvrtka anebo sedm dní a pak bylo sedm dní volna v nepřetržitém provozu, dvanáct hodin denně. Pouze na Vánoce se vrty zazimovaly, maringotky zamkly a vrtní dělníci se rozjeli většinou domů na Slovensko pod stromeček.

Na lehkých soupravách se pracovalo pouze na zemi. Na těžkých musel být jeden na věži a ten rozšrouboval vrtné tyče a rovnal je do stojánu. Když byla zima, jako teď v Ontariu, tak to v polích na věži pěkně foukalo a za hodinu byl člověk rádně promrzlý. Přesto byl o práci nahoře relativně velký zájem oproti sešroubovávání tyčí dole. Jak řekl kolega Česilko jednou v diskusi, kdo půjde nahoru: „Hele, já taky raději mrznu než makám.“

Když se vrtalo, tak jeden stál u mašiny a vrtal a tři zbývající měli volno. V noci se to využívalo ke krátkodobému spánku na skříní v mansardě či četbě. Ve dne jsme si měli vymýšlet pracovní činnost. Jeden den přerovnat trubky z jedné hromady na druhou. Druhý den je přenést na původní místo. Pohoda vydržela až do okamžiku než se rozlehla zpráva, že přijede Kropík.

Každý vrt měl v premobilní době svou vysílačku, kterou jsem nikdy neviděl v provozu. Ale pro tuto událost bylo toto zařízení, které naposledy zřejmě použili partyzáni za druhé světové války, uvedeno v provoz, aby se opět sledoval nepřítel. Z vysílačky se ozvalo čas od času hlášení: „Kropík byl na dvojce!“ „Kropík je teď právě na šestce!“ Nikdo při tom nevěděl, který vrt je označen jako dvojka a který jako šestka a náš vrt jakoby unikl jeho pozornosti. Kolegové již asi po šesté přehodili tyče z jedné hromady na druhou. Pot se z nich jen lil. Při prvním přehazování jsem jim pomohl. Při druhém jsem měl pocit, že jsou mně určena biblická slova z knihy Kazatel: *Marnost nad marnost*. Po chvíli důstojného přemýšlení jsem na palouku, který se nacházel poblíž vrtné soupravy usnul.

Najednou mne probudilo ticho, do kterého hřímal hulvátský hlas, jako když se někdo hádá na stavbě o kolečko cementu: „Za to válení vás tu neplatíme.“ Bylo mně jasné, že patří samotnému generalisimovi vrtů. Věděl jsem, že nesmím ztratit lidskou důstojnost. Zvolna jsem se protáhl a pomalu došel k osobě, která byla před infarktem a abych jí ještě více nerozrušil, zcela klidně jsem jí poklepal na rameno a vysvětlil: „Za málo peněz, málo muziky, pane řediteli, málo muziky!“ Pravda, trochu jsem se zastyděl za jakousi intelektuální nepoctivost. Práce na vrtech totiž nebyla zas tak špatně placená, i když tento výrok mne stál prémie, které nebyly zas tak malé. Každopádně ředitel Kropík se již na našem vrtu nikdy neobjevil a já jsem se s ním setkal už jen na stránkách závodního časopisu *Geozvěsti*.

V něm, kromě výsledků podnikové fotbalové jedenáctky ve sportovní části, či různých úrazů v černé kronice, bylo jednou i interview s generálním ředitelem n.p. *Geoindustria* soudruhem Kropíkem. Najednou se z něho vyklubal ekonomický odborník, přímo národohospodář. V jeho odpovědích se to hemžilo slovy jako efektivnost, racionalizace, produktivita, technologie, obměna strojového parku...

Geozvěsti k nám přicházely v igelitových pytlíčcích spolu s výplatou. Podle toho jsem poznal, že se jedná o ředitele závodu, pro který jsem pracoval.

A od té doby vím, že když poslouchám politiky, kteří hovoří podobným esperantem, že jsou to moji politici, tak jako pan Kropík byl mým ředitelem v n. p. *Geoindustria*. Vážím si jich a mám k nim stejnou úctu jako tehdy ke svému nejvyššímu šéfovi.

Aleš Březina

***

Nokturna uvítají Kapralové Quartet

Kvarteto vystoupí v kostele sv. Václava (496 Gladstone Ave. Toronto)
v neděli 27. února 2011 v 17 hodin.

Foto: Veronika Lukášová

Smyčcové kvarteto (Veronika Panochová, Simona Hurníková, Karolína Stražilová, Simona Hečová), které nese jméno Vítězslavy Kapralové [1915 - 1940], vzniklo v roce 1995 s původním názvem *Venus Quartet Prague* jako soubor netradiční svým čistě ženským obsazením. V roce 2000, po dohodě s dědicí Vítězslavy Kapralové a její mezinárodní společností v Kanadě *The Kapralova Society*, přijal soubor jméno po této významné české skladatelce.

V současné době patří Kapralová Quartet mezi přední česká kvarteta. Kvartetní hru studoval tento soubor u profesora Břetislava Novotného, primaria slavného Kvarteta města Prahy.

Kvarteto je díky své snaze objevovat nové a zajímavé skladby 20.století velmi často oslovováno soudobými českými i světovými autory. *Kapralová Quartet* koncertuje na předních evropských i světových podiích, pravidelně je zván do Německa, Švýcarska, Itálie, Španělska, Velké Británie, Japonska a koncertoval i v tak exotických zemích, jako je např. Kuwait, Izrael nebo Kypr. V roce 2004 podnikl soubor úspěšné kanadské turné, kde vedle koncertních vystoupení členky souboru vedly též mistrovské kursy v Madisonu (Alberta) a byly pozvány jako čestní hosté do proslulého Banff Centre.

Soubor natočil řadu gramofonových, rozhlasových a televizních nahrávek. *Kapralová Quartet* jako jedno z mála smyčcových kvartet má v repertoáru kompletní kvartetní dílo Alfreda Schnittkeho, jehož provedení na dvou koncertech festivalu Pražské jaro 2002 získalo vysoké uznání odborné kritiky... "Excellent interplay, perfect focus, impeccable rendition, inner strength - these are some of the ingredients that made this extraordinary concert one of the highlights of the chamber music series of the Prague Spring Festival. Kapralova Quartet's playing is truly remarkable..." (Lenka Foltýnová, *Harmonie* 2002/08)

Nahrávka z těchto koncertů byla vydána na CD a vynesla souboru nominaci na soubor roku. Nahrávka smyčcového kvartetu Vítězslavy Kapralové z r. 2001 se umístila na 3. místě v soutěži živých nahrávek, pořádané francouzskou rozhlasovou stanicí Radio France. ... "The playing of the Kapralova Quartet here reaches to the stars..." (on ArcoDiva's recording of Kapralova's opus 8) Peter Herbert, *Dvorak Society Newsletter* 79 (April 2007): 31

V roce 2003, v rámci japonského turné, natočila vystoupení souboru na červnovém festivalu v Nagoyi Japonská televize NHK.

Kvarteto spolupracuje s klavíristou Eugenem Indjicem, harfenistkou Kateřinou Englichovou, klarinetisty Philippe Cuperem a Ludmilou Peterkovou, Škampovým kvartetem, Pražákovým kvartetem a Pražskými symfoniky a dirigentem Zdeňkem Mácalem, s nimiž uvedlo ve světové premiéře skladbu významného českého skladatele Zdeňka Lukáše - Koncert pro smyčcové kvarteto a symfonický orchestr.

jahoda-arts.cz

***